

σχολῆς τῶν καλῶν τεχνῶν, περὶ ιδρύσεως νέου Πανεπιστημίου εἰς Θεσσαλονίκην κλπ. "Ολα δηλαδὴ τὰ ἄλλα ζήτήματα τὰ διακωιν-σθέντα. Καὶ ἐν ἃν λυθῇ, πρέπει νὰ εἴμεθα ἐν-θουσιασμένοι μὲ τὸν κ. Ὑπουργὸν μολονότι περιστοιχίζεται ἀπὸ ὅλους τοὺς μαλλιαροὺς καὶ πιθανὸν νὰ παρὰσυρθῇ εἰς ἀτοπήματα πρὸς ἰκα-νοποίησην προσωπικῶν συμφερόντων ἢ ἰδεῶν ἐξαμβλωματικῶν.

*

Πρὸ ἐξαμήνου ιδρύθη Λογοτεχνικὸς σύνδε-σμος. Προείπομεν τὸ ἄδοξον τέλος του. Ἀλλὰ ποτὲ δὲν ἐφантаζόμεθα ὅτι θὰ ἐπῆρχετο πρὶν ἀρχίσῃ ἡ δράσις του. Τὸ θνησιγενὲς σωματεῖον εἰς ὃ ἀνεμίχθησαν ἐξ ἀρχῆς πρόσωπα ἀκατάλ-ληλα καὶ παρωράθησαν ἄλλα διότι δὲν ἦσαν δημοτοκισταί, ἄς κοιμηθῇ στὴ κούνια του τὸν αἰώνιον. Οἱ ἀληθινὰ ὅμως ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὴν σύσφιγξιν τῶν δεσμῶν μιᾶς ἐπαγγελμα-τικῆς ἐπικοινωνίας λόγιοι καὶ καλλιτέχναι δὲν πρέπει νὰ σκεφθῶν νὰ ιδρύσουν ἐν ἄλλο σῶ-ματεῖον ἐπὶ ὕγιων βάσεων ;

*

Ἐνας ξένος, κ. Μοργκεντάου, ἔσχε μίαν φει-νὴν ἰδέαν. Νὰ περιοδεύσῃ εἰς Ἀμερικὴν ὃ ἴρ-μῆς τοῦ Πραξιτέλους καὶ ἐκ τῶν εἰσπραξέων τοῦ ἀξιοπεριέργου θεάματος νὰ ἐξησφαλίζετο οὕτω ἀντὶ δανείου μίᾳ εἰσπραξίᾳ ἑκατομμυρίων.

Ὁ Ἐρμῆς ὡς γνωστὸν δὲν στέκει καλὰ στὰ πόδια του ὡς ἐκ τῶν σεισμῶν, εἶνε δὲ καὶ ἀνάπη-ρος. Λοιπὸν ἦτο καταλληλότερος δι' ἐπαιτεῖαν, ἀσφαλὲς δὲ ἡ Κυβέρνησις περὶ τῆς ἐνισχύσεως τῶν οἰκονομικῶν της ἀφοῦ ὁ Ἐρμῆς δὲν ἔχει

χέρια νὰ κλέψῃ τὸ Δημόσιον. Φαίνεται ἐν τού-τοις ὅτι ἡ μεγαλοπρεπὴς μωρία τοῦ κ. Μοργκεν-τάου ἐντυχίσεν, ὅπως ὑπῆρχε κίνδυνος νὰ ναυ-γήσῃ καὶ τὸ πλοῖον ποῦ θὰ τὸν μετεκόμιζε ἀπὸ... ἀγχανάκτησιν διὰ τὸ πρᾶξικόπημα.

*

Ἀπέθανεν ὁ Ἀἴφελ ὁ ἀπαθανατισθεὶς μὲ τὸν ὑπερύψηλον πύργον. Ἐξῆσε 91 ἔτη. Δηλαδὴ περισσότερα ἀφ' ὅσα θὰ ζήσῃ ὁ πύργος του, διὰ τὸν ὅποιον πρὸ εἰκοσαετίας ἀκόμη ἔλεγαν ὅτι ἔγυρε καὶ θὰ πέσῃ. Ὁ πύργος παρέσχε ὑπη-ρεσίας κατὰ τὸν πόλεμον ἐχρησιμοποίητο εἰς κατοπτεύσεις δι' ἡλεκτρικοῦ προβολέως. Ἦδη εἶνε ἀσύρματος καὶ ἀστρονομικὸς σταθμός. Ὁ Ἀἴφελ ἔγινε γνωστότερος ἀπὸ πολλοὺς ἄλλους εἰς αἷς ὁρεῖλονται μεγάλα ἀνακαλύψεις.

*

Κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς τοῦ Λουξορ, αἱ ὁποῖαι ἐσυνεχίσθησαν πρὸ τινος, διὰ νὰ διακοπῶσι καὶ πάλιν, εὐρέθη ἐντὸς χρυσοῦ κυτίου μέσχα εἰς τὸν τάφον τοῦ Τοῦτ - "Αγχ - Ἀμμων μίᾳ μποῦκλα, ἡ ὁποῖα εἶχε, λέγουσιν, κοπῇ ἀπὸ τὰ μαλλιά του ὅταν ἦτο μικρός. Λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς ἡλικίας τοῦ μετὰ θάνατον τοσοῦτον διαφημισ-θέντος Φαραῶ, ἡ ἐσχατοῦγῃρος αὐτῇ μποῦκλα ἔχει τὸ πγκόσμιον ρεκόρ τῶν τριχῶν. Καὶ αἱ κυφαὶ αἱ ὁποῖαι ἐσφατερίσθησαν τὴν μόδαν ἐξ ἐνός τάφου μὲ τὰ φορέματα καὶ ὑποδήματα Φαραῶ, ἄς χρῆνουν ἐνὰ βόστρυχον νὰ κρέμεται πρὸς ἀνάμνησιν τοῦ Φαραῶ καὶ πρὸς τιμὴν τοῦ πολυτίμου, ὅσον καὶ ἀεελπίστου εὐρήματος.

ΔΑΦΝΙΣ

Η ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ ΤΟΥ ΒΥΡΩΝΟΣ

Μετ' ἐξαιρετικῆς λαμπρότητος ἐωρτάσθη ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Μεσολογίῳ ἡ ἐκατονταετηρίς ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Βύρωνος. Καὶ ἡ γενέ-τειρα Ἀγγλίας καὶ ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἰταλία καὶ τὸ Βέλγιον ἀνεμνήσθησαν τοῦ μεγάλου ποιητοῦ, ἀλλ' ἡ Ἑλλὰς ἥτις τὸν ἐνεκοιπώθη καὶ εἰς ἣν ἀριέρωσε τὰς καλλιτέρας του ἐμπνεύσεις καὶ δι' ἣν ἐθυσίασε τὴν ζωὴν του ἐτίμησε πανηγυ-ρικώτατα τὸν ποιητὴν τοῦ Τσάιλδ Χάρολδ, ὡς ἴδιον τέκνον. Μολονότι αἰὼν παρῆλθεν ἀφ' οὔτου τὸ δειλινὸν τῆς 19 Ἀπριλίου 1824 ἐξέπνεεν ἐπάνω εἰς τὴν κλίνην τῆς ἐκστρατείας εἰς ἐν πενιχρὸν δωμάτιον, ζῆ ὅμως ἔκτοτε εἰς τὴν ψυ-χὴν τοῦ Ἐθνους μὲ τὴν αὐτὴν ἀγάπην ἣν ἐξε-δήλωναν ὅταν ἐξῆ οἱ ἀγωνισταὶ οἱ ὑπὲρ τῆς Ἑλ-λην. ἐλευθερίας θυσιαζόμενοι.

Ὁ Βύρων εἶνε ἡ ποιητικωτέρα φυσιογνωμία τοῦ φιλελληνισμοῦ κατὰ τὸν ἀγῶνα. Ἀγάλ-

ματὰ του ἐστήθησαν εἰς τὸ Μεσολόγγι τὸ 1881 καὶ ἐν Ἀθήναις, ὁ Σολωμὸς καὶ ὁ Παράσχος τὸν ὕμνησαν, σύλλογος φιλογολικὸς ιδρύθη μὲ τὸ ὄνομά του, τὸ ὅποιον καὶ ὡς βαπτιστικὸν καθιερώθη.

Συνεχίζουσα ἡ Ἑλλὰς τὴν εὐγνώμονα ἀνά-μνησιν της ἐτοποθέτησε πλάκας ἀναμνηστικὰς εἰς τὸν τόπον ὅπου ἡγήροντο αἱ οἰκίαι εἰς ἃς ἔμενεν, ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Μεσολογίῳ, γραμ-ματώσημον ἀναμνηστικὸν ἐξεδόθη.

Αἱ ἐορταὶ τῆς ἐκατονταετηρίδος προσέλαβον πανηγυρικὸν χαρακτῆρα. Ὁμιληταὶ ἐξῆραν τὸ ἔργον του, ἐνεφάνισαν τὴν ζωὴν του, τὰς ποιή-σεις του, τὸν φιλελληνισμόν του.

Ὁμίλησαν οἱ καθηγηταὶ κ.κ. Μενάρδος καὶ Ἀνδρέαδης καὶ ὁ Ἀγγλὸς ποιητὴς Ντραινγκου-ῶτερ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, ὁ ὑπουργὸς τῆς Παι-δείας καὶ ὁ ποιητὴς κ. Σκίπης πρὸ τοῦ ἀγάλματος

ό κ. Ἀτσεύ πρό τῆς ἰδρυθείσης ἀναμνηστικῆς στήλης, ό κ. Δήμαρχος κατὰ τήν ἐν τῷ Δημαρχεῖῳ δεξίῳσιν, οἱ κ. κ. Κουρτίδης, Βολωνάκης, Παλαμᾶς ἐν τῷ Πικρασσῶ, ό κ. Καλογερόπουλος ἐν τῇ Λέσχῃ τῆς Ἑθν. Τραπεζῆς, ό κ. Σάββας ἐν τῇ Ἐπιστημονικῇ Λέσχῃ, ό κ. Ράδος ἐν τῷ μουσεῖῳ τῆς Ἐθολογικῆς Ἐταιρείας, ό κ. Ρίπης πρό τοῦ χώρου ἐνθα κατόκησεν ό Βύρων, ό κ. Μοργκεντάου ἐπὶ τοῖς ἐγκαινίοις τοῦ νέου προσφυγεῖο συνοικισμοῦ τοῦ λαβόντος τὸ ὄνομα τοῦ Βύρωνος, ό κ. Πρωθυπουργός, ό κ. Πρύτανης καὶ ό Ἀγγλος κ. Ρόδ ἐν Μεσολογγίῳ τὰς ἐορτάς ἐπέστεψεν ἐορτῇ ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως καθ' ἣν ἀπηγγέλθησαν σπριγκι τοῦ ποιητοῦ καὶ ἐψάλη τὸ ποίημα τὸ πρὸς τὴν Κόρην τῶν Ἀθηνῶν. Ἡ Ἱστορικὴ καὶ Ἐθολογικὴ Ἐταιρεία εἶχε τὴν εὐτυχὴ ἔμπνευσιν νὰ διοργανώσῃ ἔκθεσιν ἐνθυμίων τοῦ ποιητοῦ, περὶ τὴν ἐσχάτως ἀποκτηθεῖσιν ἐπιθνήκτιον κλίνην του.

Εὐκταῖον θὰ ἦτο ἐπ' ἀφορμῇ τοῦ Ἰωβιλικίου νὰ ἐγίνετο μία πλήρης λογοτεχνικὴ μετάρρασις τῶν ἔργων τοῦ ποιητοῦ, ἵνα γνωρίσῃ ό Ἕλληνας λαὸς πληρῆστερον ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον τοσοῦτον ἐτίμησε.

Σ Κ Ε Ψ Ε Ι Σ

Ἄν ἡ Νεότης εἶχε μόνον τὴν θερμότητα τῆς κινήσεως, θὰ ἐκαίετο καὶ θὰ ἐγίνετο στάλη. Μὰ ὑπάρχει πάντα τὸ κρυμμένον δάκρυ, ποὺ τὴν κρατεῖ δροσεράν.

Ἡ φωνὴ τοῦ Κόσμου δὲν εἶνε μόνον «Ἐχω», μὰ καὶ «Δίνω». Τὴν πρώτην αὐγὴν τῆς Δημιουργίας, τὸ «Ἐχω» πατρεύτηκε μὲ τὸ «Δίνω». Ἄν ό δεσμός αὐτὸς τῆς ἐνώσεως ἐθραύετο ἡμέραν τινά, ὅλη ἡ Πλάσις θὰ κατεστρέφετο.

Τὰ ἄστρα στὸν οὐρανό, σὺν μάτια μᾶς κυττάζουν φαίνονται σὺν ἀμέτρητα μάτια ποὺ συνηντήσαμεν εἰς τὴν περασμένην ζωὴν μας. Καὶ ἀπὸ τὰς μυριάδας τῶν λουλουδιῶν εἰς τοὺς κάμπους, φαίνεται σὺν νὰ ἔρχεται τὸ ψιθύρισμα ἐλείνων ποὺ ἔχουμε λητμονήσῃ καὶ νὰ μᾶς λέγει: «Θυμηθῆτε μας λοιπόν!»

Ἡ Γῆ, ἡ ἀγαπημένη Γῆ, ἡ ὠραία Γῆ. Ἡ καλὴ μητέρα μας: Θέλει καθε τι ποὺ ἔχουμε: Τὸ Χέδι τῶν χειρῶν μας, τὸ τραγοῦδι τῶν καρδιῶν μας.

ΡΑΜΠΙΝΤΡΑΝΑΘ ΤΑΓΚΟΡ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Αἱ πνευματικαὶ ἐκδηλώσεις προσλαμβάνουν συχνὰ τὸν τύπον ἐπιδημίας.

Πότε ἐπιδημία διχάζεσθαι, πότε συνκυλιῶν, ἐφέτος ἐκθέσεων. Εἶνε σύμπτωσις ἡ φαινόμενον ψυχολογικόν; Ἀδιόροτον. Τὸ γεγονός εἶνε ὅπως δὴποτε ἀξιοσημείωτον, ἀπὸ ἐντὸς ἐξ ἐπὶ μὲν τῶν διοργανώθησιν δὲ καὶ πέντε καλλιτεχνικαὶ ἐκθέσεις ἐν Ἀθήναις. Μολονότι ό χώρος, προκειμένου περὶ ἐκθέσεως χιλίων πεντακοσίων περὶ τοῦ ἐν συνολῷ πινάκων εἶνε ἀνεπαρκέστατος, θὰ προσπαθῇσιν νὰ δώτῃ γενικοῦ, χρωματισμοῦ τῆς καλλιτεχνικῆς ἀξίας τῶν ἐκθετῶν, οἱ ὅποιοι παρὰ τὴν κορυθεύσιν παρὰ τῇ κοινωνίᾳ ὀλιγορίαν πρὸς ἐνίσχυτιν, ἐργάζονται μετ' ἐγκαρτερήσεως καὶ ἡμπορεῖ νὰ εἰ ἡ καὶ μετ' ἐνθουσιασμοῦ.

Εἰς τὴν αἵθουσιν τοῦ Λυκαίου τῶν Ἑλληνίδων ἐγένετο σφοδρὰ ἐκθέσεων. Ὁ ἐσχάτως ἀναφανείς καὶ ὡς συγγραφεὺς κ. Κόντογλου μᾶς ἔδωκε μίαν σειρὰν ἀγιογραφῶν ἐξ Ἀγίου Ὁρους τὰς ὁποίας δὲν ἀντέγραψε ἀπλῶς, ἀλλὰ διηρμήνευσε καὶ συνεπλήρωσε, μία δηλαδὴ αἰσθητικὴ προσπᾶσις τολμηρὰ, ἀπαιτοῦσα πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ βλαθεῖν γνώτιν τῆς ἱστορίας τῆς Βυζαντινικῆς τέχνης, ἣν, ὡς ὁμολογεῖ ό ἐρασιτέχνης, εἰκονογράφος, δὲν κατέχει. Ἐκτὸς αὐτῶν μᾶς ἔδωκε τρεῖς κίοντα πίνακας εἰλημμέ-

νου, ἀπὸ τὴν φύσιν καὶ τὴν ζωὴν τοῦ Ἀγίου Ὁρους. Καὶ εἰς αὐτοὺς ἐπεδίωξε μίαν ἐξωτερικευσιν ψυχικῆς διαθέσεως, ἀναλόγου πρὸς τὸ ὑποβλητικὸν θέμα.

Τὸ Ἅγιον Ὄρος εἴλκυε τὴν προσοχὴν τῶν καλλιτεχνῶν μας. Ἡ ἰδιορρυθμία τῶν μονῶν, ἡ ἀρχιτεκτονική, τὸ ἐσωτερικόν των εἶνε τόσον χαρακτηρηστικά, ὥστε δικαίως ἐπεζητήσαν ν' ἀντιθῶσι θέματα καλλιτέχναι, οἱ ὅποιοι δὲν νομίζουσιν ὅτι οἱ τέτταρες τοῖχοι ἐνός ἐργαστηρίου ἢ μποροῦν νὰ κινήσιν τὴν χρωστήρα ἱκανοποιητικῶς. Τὸ Ἅγιον Ὄρος εἶνε ἕνας καλλιτεχνικὸς θησαυρὸς ἀνεκμετάλλετος.

Τὸ Λύκειον τῶν Ἑλληνίδων ἐπαρουσίασε διὰ τρίτην φορὰν τὰς προσόδους τῶν κυριῶν εἰς τὰς ὠρεῖας τέχνας. Ἡ ἐρετινὴ ἔκθεσις εἶνε ἀνωτέρα τῆς προπερσινῆς.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν καλλιτεχνίδων εἶνε πυκνός, ἀντεπροσωπεύθη δ' ἐκάστη μ' ὀλίγα ἔργα συναγωνιζόμεναι φιλοτίμως εἰς εὐσυνειδησίαν. Ἐν ὅλῳ 100. Ὑλῶ κυρίαί — Ἀσπρογέρακα, Γεωργανγῆ, Κοντοπούλου, Οἰκονομίδου, Πρακτούνα, Τροσούλη, Χατζημιχάλη, Φλωρεῖ — καὶ διπλάσιος ἀριθμοῦ δεσποινίδων παρατάσσουσιν τὰς δυνάμεις των. Ἀξίζουν ἰδιαιτέρως μνείας, τῆς κ. Κοντοπούλου ὁ Μικρὸς ἐρασιτέχνης, δηλαδὴ ό πενταετὴς υἱὸς τῆς ὁ δεικνύων μίαν καλλιτεχνί-